

Vägen tillbaka

EWA MELDRUM

*Hur det känns när allt faller
– allt man trott på rasar plötsligt bara*

Juli 2017

19/7-17

Jag har ofta
känt mig
utnyttjad i relationer
men inte med Åke
för han tyckte om
att vara med mig
för den jag är

Andra vänskapsrelationer
har varit annorlunda
känt att många
bara velat ha av mig
utan att ge något tillbaka
så idag är jag
våldigt van att
bli bortsorterad
när det inte passar

KL 19:15

Idag skulle vi ha firat två år tillsammans men det blev inget firande för jag gjorde slut igår!

21/7-17 KL 9:00

Jag känner mig så tung idag, som att jag bär på tung sorg. När jag tänker på att jag vill framkalla och förstora foton på mig och sönerna så gråter jag nu. Som att det ligger en sådan djup sorg inom mig att jag inte har fått vara mamma helt och hållit till dom, känns som att någon annan vill och velat ta över den rollen från mig.

Det känns som att detta har hållit på i flera liv för mig, att någon annan velat ta mina barn ifrån mig. Känns som en djup sorg någonstans inom mig som ligger i vägen för att jag ska kunna må bra. Jag bara överlever hela tiden.

KL 14:50

Allt går trögt, inget funkar! Går till Tranströmerbibblan för att få hjälp med saker på datorn. Inte mycket hjälp där då jag blev livrädd för mannen som satt där och skulle hjälpa till, han kunde inte ens Windows 10 eller kortkommandon.

Jag drog mig snabbt därifrån och gick till Cafe Kupan på Östgötagatan för att dricka kaffe, äta budapestbakelse och skriva. Det gick inget vidare bra för att kaffet var först ljummet och personalen trodde mig inte först när jag klagade men sen såg någon att sladden

till kaffeplattan var urdragen. Sen budapestbakelsen som var blöt och som måste ha bakats igår, den var äcklig! Ytterligare minus var att jag upptäckte att mitt nya dokument i datorn också blivit skrivbordsskyddat, det vill säga jag kunde inte skriva något alls.

Jag kastade mig ut därifrån, grät och ringde mamma som inte svarade, ringde sedan Åke. Vi bad och mörkret över mig försvann. Nu känner jag mig helt slut och uppgiven!

Jag känner att det är Åke som tar min energi, står och drar mig bakåt på inre planet. Varför ringer jag honom för? Gammal vana, har inte riktigt tagit in hur illa det är, har inte velat helt se verkligheten helt enkelt för det känns så smärtsamt att den som skulle stå närmast mig har blivit min fiende. Hur länge han har tagit min energi det kan jag ju bara gissa?

Jag får hjälp av mamma som svarar till slut. Jag är nu vansinnig! Håll dig borta från mig Åke – du är ju en stor energitjuv – du tar inte mera, du får inte mera av mig nu punkt slut!

KL 16:40

Jag känner av något hemskt, att Åke hämnas på mig genom att »knulla« min syster på inre planet! Värre kan det inte bli!